

[Else-Merete Ross.]
 egnede filmmanuskripter. Er der i andre lande en lige så stor, skal vi kalde det spildprocent ved udarbejdelse af filmmanuskripter?

Jeg vil også gerne vide, hvilken rolle producer, instruktør, fotograf og skuespillere har ved udvælgelse af egnede manuskripter. Hvad gør man i de tilfælde, hvor instruktøren har forladt det traditionelle manuskript og blot har en idé eller løs skitse og lader denne udvikle sig i samarbejde med skuespillerne og fotografene? Kan man dér benytte manuskriptstøtte, eller må man benytte sig af lån til produktionen? Giver filmfonden nogen mulighed for at støtte personer eller grupper, som ønsker at arbejde med en film uden for det eksisterende produktionsapparat? Vil der være mulighed for, f. eks. gennem det beløb, ministeren selv kan råde over, at anskaffe filmsapparater og andet udstyr til grupper, der ønsker at eksperimentere med film, og som kan dokumentere, at de har en idé om, hvad de vil forsøge at lave?

I gamle dage så man ofte kortfilm i biografer inden hovedfilmen. Jeg føler det som et stort savn, at det næsten aldrig mere sker. I fjernsynet må der ikke vises kortfilm, som har fået over 50 pct.s støtte fra filmfonden. Biografejerne er imod, at deres største konkurrent, tv, forsynes med kortfilm, som delvis er betalt af biografejernes afgifter. Jeg ved, at Danmarks radio og kortfilmrådet har et eksperiment i gang med lige store indskud til en coproduktion af en række kortfilm til brug både for biografer og tv. Jeg håber, det må blive en succes. Jeg vil gerne henlede kulturministerens opmærksomhed på en svensk bog af Harry Schein, der hedder „I själva verket“. Dér foreslår han et samarbejde mellem svensk tv og filmfonden, hvor hver skulle betale halvdelen, og hvor disse film først skulle fremvises i biograferne i en vis periode og derefter i tv. Derved, mener han, var der mulighed for, at tv kunne overtage noget af svensk films risikokapital, og i øvrigt mener han, at noget lignende skulle kunne gælde for udenlandske film, der vises i biografer og senere meget hurtigere, end det nu er tilfældet, kunne vises i svensk tv.

I filmfondens beretning står der, at kort-

filmrådets produktionsvirksomhed først og fremmest er baseret på én forudsætning, nemlig at distributionen af de producerede film på forhånd er sikret af statens filmcentral. Trods ihærdig indsats af filmcentralen er det stadig vanskeligt at skaffe en tilstrækkelig omfattende biografdistribution. En lang række kunstneriske eksperimenterende kortfilm kan kun nu og da vises for ungdomsgrupper, i biblioteker og kunstmuseer. I bemærkningerne siger ministeren, at filmcentralen ikke har haft bevillingsmæssige muligheder nok til i tilstrækkelig grad at købe og distribuere kunstnerisk værdifulde film, og at det er rimeligt, at det primære ansvar må pålægges filmfonden. Så vidt jeg kan se, står der ikke noget i bemærkningerne om, hvordan filmfonden skal klare distributionen. Filmcentralen har årlig haft 20.000-30.000 udlån af kunstneriske film til kulturelle arrangementer, dels i samarbejde med amtsungdomsnævn og centralbiblioteker, dels i samarbejde med filmklubber, foreninger og andre filminteresserede kredse. Skal filmfonden nu opbygge sit eget indkøbs- og forsendelsesmaskineri? Skal skoler af alle arter, klubber og grupper nu rekvirere én slags kortfilm hos filmcentralen og en anden slags hos filmfonden? Hos filmcentralen har det været meget billigt at låne kortfilm. Hvordan vil priserne blive for at låne gennem filmfonden eller kortfilmrådet?

Når statens filmcentral ikke mere skal købe kunstnerisk værdifulde film, hvem tænker man sig så skal købe dem? Jeg ser, at to børnefilm er i gang under kortfilmrådet. Hvis de er beregnet for biografer, er der vel ikke noget problem med distribueringen. Men har de et oplysende sigte, skal de rekvireres hos filmcentralen, og er de mere kunstneriske, hos kortfilmrådet.

Jeg forstår fuldt ud det praktiske i, at statens filmcentral bliver lagt ind under undervisningsministeriet, da dens arbejde hovedsagelig har bestået i at forsyne de forskellige skoleformer med film, som kan anvendes i undervisningen. Filmcentralen skal nu også selv producere kortfilm med alment oplysende sigte. Problemet for mig opstår ved, at man inden for filmproduktionen synes at skelne mellem kulturelle og kunstnerisk værdifulde film og så en anden slags